

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21Co/56/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219202297
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2219202297.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a členiek senátu: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. XXXX/XX, C., proti žalovanej: E. E., nar. X.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XX G., H. I., toho času bytom J. XXX, zastúpenej advokátom: JUDr. Tibor Szakál, so sídlom Sv. Juraja 1386/36, Dunajská Streda, IČO: 51 476 312, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 19C/24/2019-323 zo dňa 18. apríla 2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II., III. potvrdzuje, vo výrokoch IV. a V. ruší a v zrušenom rozsahu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

II. Žalovanej priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol I. výrokom zaniknuté bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (žalobcu a žalovanej) vyporiadal nasledovne: a) žalobca sa stáva výlučným vlastníkom: 1. nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX vedenom pre katastrálne územie H. C., obec: C., okres Dunajská Streda, ako: byt č. 1 - B nachádzajúci sa na 2. poschodí vo vchode č. XX domu so súpisným č. XXXX, popis stavby: rodinný dom s dvoma byt. jednotkami, postaveného na pozemku CKN parc. č. 2537/516, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 120 m² (podiel 1/1), a k nemu prislúchajúci spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 8280/15438 na spoločných častiach, spoločných zariadeniach a na príslušenstve domu a na zastavanom pozemku CKN parc. č. 2537/516, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 120 m²; 2. nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX vedenom pre katastrálne územie H. C., obec: C., okres Dunajská Streda, ako: pozemok CKN parc. č. 2537/460, ostatná plocha o výmere 19 m² (podiel 1/1); pozemok CKN parc. č. 2537/467, orná pôda o výmere 105 m² (podiel 1/1); a pozemok CKN parc. č. 2537/540, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 58 m² (podiel 1/1); b) žalobca sa stáva výlučným vlastníkom všetkých hnutelých vecí v BSM tvoriacich zariadenie a vybavenie bytu č. 1 - B uvedeného v písm. a) vyššie; c) žalobca preberá záväzok z hypotekárneho úveru poskytnutého K., L. pod reg. č. 001/305252/18-003/000, ktorého zostatok k 19.12.2018 predstavoval sumu 58.846,71 Eur; d) žalobca je povinný do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku zaplatiť žalovanej na vyrovnanie 35.076,65 Eur, II. výrokom stranám nepriznal nárok na náhradu trov konania, III. výrokom znalcovi Ing. Michalovi Šiandorovi zapísanému v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov pod ev. č. 915688 pre odbor stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností, priznal voči každej zo strán nárok na náhradu 50 % znalečného, IV. výrokom uložil žalobcovi povinnosť uhradiť polovicu súdneho poplatku za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva vyrubeného samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší

súdny úradník, V. výrokom žalovanej uložil povinnosť uhradiť polovicu súdneho poplatku za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva vyrubeneho samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2. Súd prvej inštancie rozhodnutie právne odôvodnil aplikáciou ust. § 143, § 144, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1 a 3, § 150 Občianskeho zákonníka, s poukazom na procesné ustanovenia § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, § 2 ods. 1 písm. b), § 7 ods. 8 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku a výpis z registra trestov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“).

3. Okresný súd vychádzal zo skutkových zistení, že strany sporu uzavreli manželstvo dňa 5.8.2017, ktoré bolo rozsudkom okresného súdu č. k. 20Pc/12/2018-14 zo dňa 22.11.2018 (nadobudol právoplatnosť dňa 19.12.2018) rozvedené. Nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX L. M. XXXX nadobudli strany vkladom do katastra k 22.6.2018. Hodnota nehnuteľností bola určená znalcom Ing. Michalom Šiandorom v znaleckom posudku č. 118/2022 zo dňa 20.6.2022 (čl. 219) sumou 129.000,- Eur. Strany uzavreli Zmluvu o poskytnutí úveru na bývanie „Fexihypotéka účelová“ reg. č.: 001/305252/18-003/000 s K., L. dňa 6.3.2018, na základe ktorej im bol poskytnutý úver vo výške 59.600,- Eur (na kúpu rozostavaného bytu č. 1-B na LV č. XXXX). Podľa potvrdenia K., L. (čl. 303) ku dňu zániku BSM bolo na istinu zaplatených 753,29 Eur.

4. Okresný súd právne uzavrel, že v zmysle § 143 Občianskeho zákonníka do BSM patrí v zásade všetko, čo strany sporu (ktorákoľvek z nich) nadobudli v období od 5.8.2017 do 19.12.2018, ak sa v konaní nepreukáže, že predmetná vec do BSM nepatrí. Ustálil, že do BSM patria všetky nehnuteľnosti uvedené vo výroku I. písm. a) rozsudku, t.j. nehnuteľnosti uvedené na LV č. XXXX L. M. XXXX vedených pre k.ú. H. C.. Hoci v návrhu žalobca výslovne žiadal iba to, aby mu súd priznal nehnuteľnosti evidované na LV č. XXXX (byt č. 1-B a k nemu prislúchajúci spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach, spoločných zariadeniach a na príslušenstve domu a spoluvlastnícky podiel na pozemku zastavanom domom), okresný súd z predloženého LV č. XXXX ustálil, že je potrebné nevyhnutne zahrnúť do vyporiadania tiež pozemky evidované na LV č. XXXX, keďže ide o pozemky, ktoré strany nadobudli spolu s predmetným bytom, pričom s bytom (resp. domom, ktorého je byt súčasťou) tvoria funkčne nedeliteľný celok; ide o trávnatú plochu a zastavanú plochu pred domom/bytom (predzáhradka). Medzi stranami nebolo sporné, že kúpu nehnuteľností financovali predovšetkým z hypotekárneho úveru. Žiadna zo strán hodnotu nehnuteľností určenú znalcom Ing. Michalom Šiandorom v znaleckom posudku č. 118/2022 vo výške 129.000,- Eur nenamietala, preto okresný súd ustálil hodnotu nehnuteľného majetku patriaceho do BSM vo výške 129.000,- Eur. Strany vymedzili hnuťelné veci, ktoré by mali byť predmetom vyporiadania, v podstate išlo o veci tvoriace vybavenie a zariadenie bytu (rôzny nábytok a domáce spotrebiče). Medzi stranami nebolo sporné, že všetky hnuťelnosti nadobudli v čase trvania ich manželstva, ani to, že nešlo o veci osobnej spotreby či výkonu povolania niektorej zo strán. Sporným bolo, či tieto veci patria do BSM vzhľadom na tvrdenia žalobcu, že tieto financoval on z vlastných prostriedkov (z prostriedkov, ktoré si požičal na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 20.12.2016, resp. niektoré veci dostal do daru od svojich rodičov). Do pasív bolo potrebné zahrnúť záväzok z hypotekárneho úveru, ktorý strany spoločne prevzali Zmluvou o poskytnutí úveru na bývanie „Fexihypotéka účelová“ reg. č.: 001/305252/18-003/000 uzavretou s K., L. dňa 6.3.2018, ktorou im bol poskytnutý úver 59.600,- Eur (na kúpu rozostavaného bytu č. 1-B). Keďže ku dňu zániku BSM bolo na istinu zaplatených 753,29 Eur, okresný súd ustálil, že istina hypotekárneho úveru ku dňu zániku BSM predstavovala sumu 58.846,71 Eur (59.600 - 753,29 = 58.846,71). Iné pasíva BSM nezistil (žalobcom tvrdená pôžička sa datovala do roku 2016, t.j. do obdobia pred vznikom BSM. Z vykonaného dokazovania v spojení s nerozporovanými tvrdeniami strán okresný súd ustálil, že ak aj žalobca za trvania manželstva splácal pôžičku, ktorú si zobral pred vstupom do manželstva, nemožno tieto platby považovať za platby „na ostatný majetok žalobcu“, keďže je zrejmé, že žalobca splácal svoje staré peňažné záväzky, pričom v konaní nebolo ani len naznačené, že by peniaze z pôžičky mali byť použité na prípadný iný majetok žalobcu (žalobca tvrdil, že z pôžičky zakúpil zariadenie a vybavenie bytu, žalovaná tvrdila, že peniaze z pôžičky žalobca použil na výdavky spojené s trestným konaním vedeným voči nemu, čo žalobca v konečnom dôsledku ani nepoprel). Žalovaná sa pôvodne domáhala, aby jej bola nahradená hodnota prác, ktorú v holobyte č. 1-B vykonali rodinní príslušníci žalovanej, čím došlo k zvýšeniu hodnoty bytu, avšak bez bližšieho vyčíslenia. Od tohto nároku v priebehu konania žalovaná upustila (k uvedenému okresný súd poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 9Cdo/205/2020, v zmysle ktorého práce majú povahu tzv. spoločenskej služby, ktorá nespôsobuje žiadne právne následky a nevstupuje do vyporiadania BSM). Žalobca sa domáhal, aby okresný súd zohľadnil, že časť hnuťelných vecí (všetky hnuťelné veci okrem kuchynskej linky, nábytku do spálne, postele, 2 nočných stolíkov, TV stolíka, nábytku do predsiene a komody, ktoré strany hradili

z hypotéky) mal financovať z vlastných prostriedkov (z predmetnej pôžičky), a že chladničku na víno a umývačku riadu mal dostať darom od rodičov (konkrétne chladnička na víno a umývačka riadu), a to tým spôsobom, že hnutelný majetok prikáže žalobcovi z dôvodu, že tento nie je predmetom BSM. Žalovaná nenamietala voči priznaniu všetkých sporných hnutelných vecí žalobcovi a na pojednávaní dňa 18.4.2023 uviedla, že si nenárokuje žiadnu časť hodnoty týchto hnutelných vecí (t.j. žalobcovi môžu byť prikázané bez povinnosti vyplatenia vyrovnacieho podielu z týchto hnutelných vecí). Nebolo preto potrebné ďalej sa v konaní zaoberať tým, z akého právneho dôvodu majú byť žalobcovi tieto veci priznané a či vôbec patria do BSM, keďže hodnota týchto vecí nevstupovala do vyporiadania a do určenia ceny vyporiadacieho podielu. Akékoľvek ďalšie dokazovanie v tomto smere (vrátane výsluchu žalobcom navrhnutých svedkov) preto okresný súd vyhodnotil ako nadbytočné, preto ho nevykonal. Ustálil, že v konaní nie sú také pohľadávky strán voči BSM, ktoré by bolo potrebné vo vyporiadaní osobitne zohľadniť.

5. Okresný súd vyporiadal BSM tak, že do vlastníctva žalobcu prikázal nehnuteľnosti evidované na LV č. XXXX, spolu s pozemkami evidovanými na LV č. XXXX (ktoré ako predzáhradka domu tvoria s nehnuteľnosťami na LV č. XXXX funkčne neoddeliteľný celok, a teda ich eventuálne nezahrnutie do celkového vyporiadania by odporovalo elementárnej logiky a požiadavke rozumného usporiadania vzťahov), spolu so všetkými hnutelnými vecami tvoriacimi vybavenie a zariadenie bytu. V súlade so žalobou a s vyjadreniami žalovanej, prikázal žalobcovi spolu s bytom i zostatok hypotekárneho úveru viažuceho sa k vyporiadavaným nehnuteľnostiam. Iný majetok predmetom vyporiadania nebol. Keďže všetok majetok, ktorý bol predmetom vyporiadania, bol prikázaný do vlastníctva žalobcu, žalovanej prináležal príslušný vyrovnací podiel v peniazoch. Keďže neboli zistené pohľadávky a záväzky strán voči BSM v zmysle § 150 Občianskeho zákonníka a hodnota hnutelných vecí bola v danom prípade bez významu a do vyporiadania nevstupovala, hodnotu aktív BSM tvorila iba hodnota nehnuteľností v sume 129.000,- Eur. Pasíva BSM tvorila hypotéka so zostatkom 58.846,71 Eur. Po odčítaní pasív v sume 58.846,71 Eur od hodnoty majetku v sume 129.000,- Eur zostala čistá hodnota na vyrovanie vo výške 70.153,29 Eur. S poukazom na § 150 Občianskeho zákonníka okresný súd vychádzal pri vyporiadaní z toho, že podiely oboch strán sú rovnaké, pričom nezistil žiadnu skutočnosť (ani nebola stranami tvrdená), ktorá by odôvodňovala inú veľkosť podielov strán. Čistú hodnotu 70.153,29 Eur vydělil dvoma, z čoho vypočítal výslednú hodnotu podielu, ktorý je žalobca povinný žalovanej uhradiť na vyrovanie, vo výške 35.076,65 Eur. Žalobcovi uložil vyrovnací podiel zaplatiť podľa § 232 ods. 3 veta druhá Civilného sporového poriadku do 30 dní, keďže lehotu 3 dní na uhradenie považoval za neprímerane krátku s ohľadom na výšku vyrovnania. V konaní neboli prezentované také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver, že by žalovaná mala utrpieť ujmu tým, že okresný súd predĺži lehotu na vyplatenie vyrovnacieho podielu o 27 dní.

6. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa § 262 ods. 1 a § 255 Civilného sporového poriadku, keď vychádzal z toho, že v danom prípade nemožno vyčíslit' pomer úspechu jednotlivých strán, keďže vyporiadal BSM rovným dielom medzi obe strany v súlade s ich návrhmi v konaní. Navyiac, žalobca v žalobe žiadal, aby rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Žalovaná na pojednávaní žiadala, aby jej okresný súd priznal náhradu trov konania z dôvodu, že žalobca v konaní obštruoval a nebol súčinný v rámci snáh o mimosúdne urovanie. Treba však uviesť, že pojednávania sa odročovali nielen z dôvodov na strane žalobcu (hlavne v neskoršej fáze konania), ale rovnako tak i z dôvodov na strane žalovanej (hlavne v skorších fázach konania). Zároveň okresný súd zo spisu nezistil existenciu takých trov konania, pri ktorých by prichádzala do úvahy náhrada v zmysle § 256 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Okresný súd pojednával aj v neprítomnosti žalobcu, neuskutočňoval zbytočné či bezobsažné pojednávania, dokazovanie vykonal len v primeranej miere, pričom bol vypracovaný jeden znalecký posudok, voči ktorému sa žalobca nenamietal. Uzavrel, že je spravodlivé, aby si každá zo strán znášala trovy konania sama.

7. Okresný súd rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku aj o povinnosti strán rovným dielom nahradiť trovy vykonaného znaleckého dokazovania a tiež súdny poplatok za vyporiadanie BSM súdom. Vyporiadaním BSM sa obe strany sporu stávajú podľa § 2 ods. 1 písm. b) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch poplatníkmi. Podľa § 7 ods. 8 citovaného zákona je základom poplatku cena všetkých vecí patriacich do BSM a ostatných hodnôt, ktoré sa pritom vyporiadávajú. Súdny poplatok bude vyrubený samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

8. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a navrhol podľa obsahu (s použitím § 124 ods. 1 Civilného sporového poriadku) jeho zrušenie. Argumentoval tým, že s rozhodnutím nesúhlasí, nezodpovedá rozumnému očakávaniu a javí sa byť nespravodlivé a odporujúce záujmom účastníkov.

9. Žalobkyňa odvolanie nepodala, k odvolaniu žalovaného uviedla, že v odvolaní žalobcu chýbajú zákonné náležitosti odvolania (§ 363 Civilného sporového poriadku), postráda akékoľvek skutkové či právne argumenty odôvodňujúce odvolanie, preto navrhuje jeho odmietnutie.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie strany bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výrokoch I., II., III. dôvodné postupom podľa § 387 CSP ako vecne správne potvrdiť a vo výrokoch IV., V. zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Podľa § 124 ods. 1 CSP každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu.

12. Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

13. Podľa § 373 ods. 1 veta druhá CSP súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

14. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom žalovanej, ktorá navrhla odvolanie žalobcu odmietnuť (neobsahuje náležitosti podľa § 363 CSP). S poukazom na vyššie citované procesné ustanovenia, odvolanie žalobcu je podľa odvolacieho súdu síce veľmi stručné, ale napriek tomu obsahuje požadované náležitosti, ktoré umožňujú napadnutý rozsudok preskúmať. Pokiaľ ide o odvolacie dôvody, tieto sú uvedené, i keď všeobecne, avšak na ich doplnenie ani nebolo dôvodné vyzývať (§ 373 ods. 1 veta druhá CSP), rovnako s poukazom na uvedené v odseku 16 nebol dôvod vyzývať na rozsah rozhodnutia napadnutého odvolaním. Keďže v danej veci bolo vydané jediné rozhodnutie vo veci samej, ani na presné označenie napadnutého rozhodnutia (dátum jeho vydania), nebolo potrebné vyzývať.

15. Konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je konaním, v ktorom majú strany sporu tak procesné postavenie žalobcu, ako aj procesné postavenie žalovaného (iudicium duplex). Táto skutočnosť sa prejavuje najmä tým, že podaním žaloby o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov súdom je uplatnené aj rovnaké právo žalovaného, a taktiež jeho právo na súdnu ochranu v tejto veci. Zároveň ide o konanie, v ktorom z právnej úpravy vyplýva určitý spôsob vyporiadania vzťahov medzi jeho stranami v zmysle § 216 ods. 2 Civilného sporového poriadku (rozsudok NS ČR z 28.5.2009 sp. zn. 22 Cdo 410/2008, alebo Zhodnotenie praxe súdov pri výklade a aplikácii ustanovení novely Občianskeho súdneho poriadku zákona č. 49/1973 Sb.), schválené uznesením pléna NS ČSSR zo 16.12.1974 sp. zn. Plsf 2/74 uverejnené pod č. 1/1975 Zbierky súdnych rozhodnutí a stanovísk). Vzhľadom k tomu nemôže rozhodnutie o vyporiadaní BSM nadobudnúť samostatne právoplatnosť podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku iba ohľadom niektorých vyporiadavaných položiek (rozsudok NS ČR z 5.2.2008 sp. zn. 22Cdo 3307/2006); odvolací súd potom podľa § 379 písm. c) CSP nie je viazaný rozsahom, v ktorom sa odvolateľ domáha preskúmania rozhodnutia. V ktorých veciach je odvolací súd viazaný rozsahom odvolania vymedzuje Civilný sporový poriadok v § 379. Odvolací súd podľa tohto zákonného ustanovenia nie je viazaný rozsahom odvolania v spore, kde určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Konanie o vyporiadanie BSM je konaním vo veci, v ktorej z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyporiadania (§ 150 Občianskeho zákonníka), z tohto dôvodu sa na prejednávajúcu vec vzťahuje ustanovenie § 379 písm. c) Civilného sporového poriadku. Výroková

časť rozsudku o vyporiadaní BSM obsahuje vždy viacero výrokov (výrok o tom, čo sa z BSM prikazuje tej ktorej strane a o tom, či a čo má jeden z nich plniť druhému na úplné vyrovnanie), preto treba na toto rozhodnutie hľadieť ako jednotný celok, ktorý má komplexne vyporiadať doterajšie práva účastníkov konania z BSM a konštituovať ich nové práva. Ak strana napadne odvolaním rozsudok prvoinštančného súdu o vyporiadaní BSM odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania. V takom prípade žiaden z výrokov odvolaním napadnutého rozhodnutia vo veci samej nenadobúda oddelene právoplatnosť; odvolací súd musí vždy preskúmať celé rozhodnutie súdu prvej inštancie o vyporiadaní BSM a v nadväznosti na výsledky svojho odvolacieho prieskumu môže toto rozhodnutie len ako celok potvrdiť, zmeniť alebo zrušiť (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/91/2020). Odvolanie žalobcu teda vyvolalo potrebu prieskumu rozhodnutia súdu prvej inštancie v celom rozsahu, ale len z dôvodov uplatnených stranami sporu v odvolaní, ktorými je odvolací súd podľa § 380 CSP viazaný.

16. Odvolací súd sa zamerlal na vecný prieskum správnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, a to v rozsahu podaného odvolania žalobcu (§ 379 a § 380 Civilného sporového poriadku), ktorým vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán (bývalých manželov) spôsobom uvedeným vo výrokoch (I., II., III., IV., V.) napadnutého rozsudku s poukazom na odvolacie dôvody žalobcu.

17. Prioritne odvolací súd zdôrazňuje, že v zmysle § 379, § 380 ods. 1 v spojení s § 365 ods. 3 CSP je viazaný nielen rozsahom, ale aj konkrétnymi dôvodmi odvolania, ktoré odvolávajúca sa strana vymedzí v zákonom stanovenej lehote na podanie tohto opravného prostriedku. Preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie posudzoval takmer výlučne z hľadiska odvolacieho dôvodu označeného odvolateľom. V štandardnom sporovom konaní zodpovednosť za obsahové vymedzenie odvolania v plnej miere zaťažuje odvolateľa (v prejednávanej spore žalovaného). Odvolací súd nemôže v sporovom/kontradiktórnom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu odvolateľa a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, resp. preskúmať rozhodnutie na základe iných, než stranou v odvolaní vznesených konkrétnych námietok.

18. Žalobca ako odvolateľ v posudzovanom prípade neuviedol žiadne konkrétne skutkové, či právne dôvody, ktoré by mohli (čo i len teoreticky) spochybníť závery súdu prvej inštancie vo vzťahu I. výroku, v ktorom vyporiadal bezpodielového spoluvlastníctva manželov a určil ktoré veci (nehnutelnosti, hnuteľnosti) zostanú vo výlučnom vlastníctve žalobcu, určil, že spoločný dlh zo spoločnej pohľadávky žalobcovi na platenie, zároveň určil aj výšku vyporiadacieho podielu v prospech žalovanej. V odôvodnení rozsudku o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov okresný súd vyriešil potrebné sporné predbežné otázky, ktoré sa týkajú rozsahu masy vyporiadavaného majetku. Teda, čo tam patrí a čo nie, aká je cena jednotlivých vecí, aká je výška pohľadávok a záväzkov, a ktoré pohľadávky a dlhy sa súčasne stávajú predmetom vyporiadania, aká je celková hodnota vyporiadaného majetku, ako sa určujú podiely oboch strán, ktoré veci majú vo svojej moci. Taktiež uviedol spôsob výpočtu výplatovej povinnosti. Je zjavné, že v odvolaní žalobcu absentuje akákoľvek úvaha/protiargumentácia ohľadne individuálne konštatovaných vecných dôvodov, ktoré súd prvej inštancie viedli k rozhodnutiu vo výroku I. ale aj výroku II. a III. (ako závislých výrokov). Inými slovami, odvolateľ (žalobca) úplne rezignoval na relevantnú reakciu na nosné dôvody/závery, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Dôsledky takéhoto postupu idú výlučne na ťarchu odvolateľa a musia nevyhnutne viesť k potvrdeniu napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia kvalifikovane uviedol rozhodujúci skutkový stav, na ktorý vecne správne aplikoval hmotnoprávne i procesné právne predpisy, z ktorých vyvodil správne právne závery. Súd prvej inštancie postupoval i v súlade s prejednacou zásadou a zásadami hodnotenia dôkazov, adekvátne preukázanému skutkovému stavu, dôkaznej procesnej aktivity i ostražitosti strán konania, predovšetkým dôkaznej iniciatívy a vyhodnoteniu dôkazného bremena. S ohľadom na uvedené, podľa odvolacieho súdu odvolanie žalobcu ohľadom výroku I., II., III. nebolo dôvodné, preto odvolací súd napadnutý I. výrok /zaniknuté bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (žalobcu a žalovanej) vyporiadal nasledovne: a) žalobca sa stáva výlučným vlastníkom: 1. nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX vedenom pre katastrálne územie H. C., obec: C., okres Dunajská Streda, ako: byt č. 1 - B nachádzajúci sa na 2. poschodí vo vchode č. XX domu so súpisným č. XXXX, popis stavby: rodinný dom s dvoma byt. jednotkami, postaveného na pozemku CKN parc. č. 2537/516, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 120 m² (podiel 1/1), a k nemu prislúchajúci spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 8280/15438 na spoločných častiach, spoločných zariadeniach a na príslušenstve domu a na zastavanom pozemku CKN parc. č. 2537/516, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 120 m²; 2. nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX vedenom pre katastrálne

územie H. C., obec: C., okres Dunajská Streda, ako: pozemok CKN parc. č. 2537/460, ostatná plocha o výmere 19 m² (podiel 1/1); pozemok CKN parc. č. 2537/467, orná pôda o výmere 105 m² (podiel 1/1); a pozemok CKN parc. č. 2537/540, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 58 m² (podiel 1/1); b) žalobca sa stáva výlučným vlastníkom všetkých huteľných vecí v BSM tvoriacich zariadenie a vybavenie bytu č. 1 - B uvedeného v písm. a) vyššie; c) žalobca preberá záväzok z hypotekárneho úveru poskytnutého K., L. pod reg. č. 001/305252/18-003/000, ktorého zostatok k 19.12.2018 predstavoval sumu 58.846,71 Eur; d) žalobca je povinný do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku zaplatiť žalovanej na vyrovnanie 35.076,65 Eur/, aj napadnutý II. výrok /stranám nepriznal nárok na náhradu trov konania/ ako aj napadnutý III. výrok /znalcovi Ing. Michalovi Šiandorovi zapísanému v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov pod ev. č. 915688 pre odbor stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností, priznal voči každej zo strán nárok na náhradu 50 % znalečného/ postupom podľa § 387 CSP ako vecne správne potvrdil.

19. Pokiaľ ide o výroky IV. (uložená povinnosť žalobcovi uhradiť polovicu súdneho poplatku za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva vyrubeného samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník) a V. (uložená povinnosť žalovanej uhradiť polovicu súdneho poplatku za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva vyrubeného samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník), ktoré tiež boli napadnuté odvolaním, pričom ide (aj) o závislé výroky (§ 379 písm. a/ CSP), odvolací súd uvádza nasledovné.

20. Podľa § 2 ods. 1 písm. b) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch obe strany poplatníkom je: obe strany sporu (ďalej len "strana") v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo jedna z nich podľa rozhodnutia súdu.

21. Podľa § 2 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch, ak vznikne viacerým poplatníkom podľa odseku 1 povinnosť zaplatiť poplatok spoločne, platia ho spoločne a nerozdielne.

22. Podľa § 5 písm. g) zákona o súdnych poplatkoch poplatková povinnosť vzniká: v ostatných prípadoch nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým sa povinnosť zaplatiť poplatok ukladá v súvislosti s rozhodnutím vo veci samej.

23. Podľa § 7 ods. 8 zákona o súdnych poplatkoch v konaní o vyporiadani bezpodielového spoluvlastníctva manželov je základom poplatku cena všetkých vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a ostatných hodnôt, ktoré sa pritom vyporiadavajú.

24. Podľa Položky 6 Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona o súdnych poplatkoch poplatok z návrhu na vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je 66 Eur (písm. a/ položky) a za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov z predmetu konania, ak sa konanie skončilo rozsudkom je 3 % a ak sa konanie skončilo súdnym zmierom 1%, najmenej však 66 Eur a najviac 16.596,50 Eur (písm. b/ položky).

25. Čo sa týka poplatkovej povinnosti, odvolací súd uvádza, že na špecifickosť konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (iudicium duplex) reflektuje aj zákon o súdnych poplatkoch, v zmysle ktorého poplatníkom sú obe strany v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo jeden z nich podľa rozhodnutia súdu, pričom ak vznikne viacerým poplatníkom povinnosť zaplatiť poplatok spoločne, platia ho spoločne a nerozdielne.

26. V prípade skončenia konania rozsudkom o vyporiadani bezpodielového spoluvlastníctva manželov, má byť pri výpočte súdneho poplatku použitá sadzba 3 % z ceny všetkých vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a ostatných hodnôt, ktoré sa pritom vyporiadavajú, t. j. hodnota aktív v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (§ 7 ods. 8 zákona o súdnych poplatkoch).

27. Odvolací súd konštatuje, že okresný súd nepostupoval správne ak výrokom IV. a V. uložil každej strane uhradiť polovicu súdneho poplatku za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva vyrubeného samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, keď nerozhodol o konkrétnej výške súdneho poplatku v zmysle vyššie citovaného zákona o súdnych poplatkoch. Pričom v prípade rozhodovania o súdnom poplatku nie je dôvodný postup podľa § 262 ods. 2 CSP, ale podľa zákona o súdnych poplatkoch.

28. Odvolací súd s ohľadom na vyššie uvedené (s dôrazom na odsek 27) podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil IV. a V. výrok rozsudku súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (odvolacie konanie nenahrádza konanie pred súdom prvej inštancie).

29. Povinnosťou súdu prvej inštancie, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), tak bude opätovne rozhodnúť o poplatkovej povinnosti strán sporu v súvislosti s vyporiadaním ich bezpodielového spoluvlastníctva a to v súlade s ustanoveniami zákona o súdnych poplatkoch.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP, pričom v odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, preto jej priznal v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, keď nezistil dôvody odôvodňujúce postup podľa § 257 CSP. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).